

Amidah (Shevach): Finally, Now Davening Can Begin

I. By Ways of Introductions

1. תלמוד בבלי - מסכת ברכות דף לב עמוד א

דרש רבי שמלאי: לעולם יסדר אדם שבחו של הקדוש ברוך הוא ואחר כך יתפלל. מגלן - ממשה דכתיב ואתחנן אל ה' בעת ההיא; וכתיב ה' אלקים אתה החלת להראות את עבדך את גדלך ואת ירך החזקה אשר מי א-ל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורותיך, וכתיב בתריה אעברה נא ואראה את הארץ הטובה וגו'

2. ערוך השולחן - אורח חיים סימן נא סעיף א

ולפיכך אנחנו קודם ק"ש ותפלה מסדרים שבחו של מקום בפסוקי דזמרה שאמר דוד המלך ע"ה...

3. תלמוד בבלי - מסכת ברכות דף מב עמוד א

אמר רבי חייא בר אשי אמר רב, שלש תכיפות הן: תכף לסמיכה שחיטה, תכף לגאולה תפלה, תכף לנטילת ידים ברכה.

4. תלמוד בבלי - מסכת ברכות דף ט עמוד ב

היכי מצי סמיד? והא אמר רבי יוחנן: בתחלה הוא אומר: ה' שפתי תפתח, ולבסוף הוא אומר: יהיו לרצון אמרי פי וגו'...רב אשי אמר: כיון דקבעוה רבנן בתפלה - כתפלה אריכתא דמיא

5. תלמוד בבלי - מסכת ברכות דף לד עמוד א

אמר רב יהודה: לעולם אל ישאל אדם צרכיו לא בשלש ראשונות, ולא בשלש אחרונות, אלא באמצעיות. דאמר רבי חנינא: ראשונות - דומה לעבד שמסדר שבח לפני רבו, אמצעיות - דומה לעבד שמבקש פרס מרבו, אחרונות - דומה לעבד שקבל פרס מרבו ונפטר והולך לו.

II. Who Am I Talking To?

6. רבינו יונה על הרי"ף - מסכת ברכות דף ב עמוד ב

מפני שכשמזכיר גאולת מצרים ומתפלל מיד הוא מראה שבוטח בה' בתפלה כיון שמבקש ממנו צרכיו, שמי שאינו בוטח בו לא יבקש ממנו כלום... וכיון שמזכיר עכשיו אותה הגאולה שבטחו אבותינו בה' והצילם ומתפלל מיד נמצא שגם הוא בוטח בו שיענה אותו כמו שענה לישראל בעבור שבטחו בו ומפני זה מזכיר אותה הגאולה ומתפלל מיד והבטחון הוא עיקר היראה והאמונה ולפיכך זוכה בסיבתו לחיי עולם הבא:

7. חידושי הרשב"א פירושי האגדות - מסכת ברכות דף לב עמוד א

שאינן להעלות על לב כל נברא שיש לו אצל הבורא יתברך גמול קודם שעליו יבטח לשאול ממנו ושהוא יתברך יחוייב למלאות שאלתו רק מצד החסד המוחלט, וכן לא ישאל כמסתפק ביכלתו שלא ימנענו דבר עם רצונו יתברך, וכן לא יעלה בדעתו שיש לו תחבולה למצוא בקשתו אצל אחר גשמי גלגל או רוחני בלתי אם ימציא לו הוא יתברך בקשתו...

וקבעו שלש ברכות ראשונות לשבח כנגד שלש כוונות שאמרנו. הראשונה: אבות, להקדים לנפשו שאינו שואל על צד הגמול, רק על צד החסד המוחלט, והוא אמרם וזוכר חסדי אבות. והשנייה: גבורות, להקדים שאינו מסתפק ביכלתו על איזה דבר שירצה אף להמית ולהחיות. והשלישית: קדושת השם, שמקדישו וממליצו על הכל ומעיד שכל הקדושים, שהוא רמז אף לשכלים הנבדלים שהם נפש לגלגלים שפועלים בעולם בהנהגתם הטבעית, מהללים בכל יום לשמו יתברך ומודים כי כחם מן השפע הנשפע אליהן ממנו ית' ואינן פועלים רק ברצונו יתברך

III. Why Does Tefillah Need a Source?

8. תלמוד בבלי - מסכת ברכות דף כח עמוד ב

הני י"ח כנגד מי? אמר רבי הלל בריה דרבי שמואל בר נחמני: כנגד שמונה עשרה אזכרות שאמר דוד ב"הבו לה' בני אלים" (שהוא רמז לאבות גבורות וקדושת ה' - רש"י) רב יוסף אמר: כנגד שמונה עשרה אזכרות שבקריאת שמע. אמר רבי תנחום אמר רבי יהושע בן לוי: כנגד שמונה עשרה חוליות שבשדרה... הני תמני סרי, תשסרי הוויין! אמר רבי לוי: ברכת המינים ביבנה תקנוה. כנגד מי תקנוה? אמר רבי לוי: לרבי הלל בריה דרבי שמואל בר נחמני - כנגד א-ל הכבוד הרעים, לרב יוסף - כנגד "אחד" שבקריאת שמע; לרבי תנחום אמר ריב"ל - כנגד חוליא קטנה שבשדרה.

9. תלמוד בבלי - מסכת מגילה דף יז עמוד ב - דף יח עמוד א

תפלה מנא לן?...מאה ועשרים זקנים ובהם כמה נביאים תיקנו שמונה עשרה ברכות על הסדר. תנו רבנן: מנין שאומרים אבות - שנאמר הבו לה' בני אלים, ומנין שאומרים גבורות - שנאמר הבו לה' כבוד ועז, ומנין שאומרים קדושות - שנאמר הבו לה' כבוד שמו השתחוה לה' בהדרת קדש. ומה ראו לומר בינה אחר קדושה... ומה ראו לומר תשובה אחר בינה... למימרא דגאולה ורפואה בתר סליחה היא... ומה ראו לומר גאולה בשביעית... ומה ראו לומר רפואה בשמינית... ומה ראו לומר ברכת השנים בתשיעית... ומה ראו לומר קיבוץ גלויות לאחר ברכת השנים... וכיון שנתקבצו גלויות - נעשה דין ברשעים... וכיון שנעשה דין מן הרשעים - כלו המינים, וכולל זדים עמהם... וכיון שכלו המינים - מתרוממת קרן צדיקים... והיכן מתרוממת קרנם - בירושלים... וכיון שנבנית ירושלים - בא דוד... וכיון שבא דוד - באתה תפלה... וכיון שבאת תפלה - באת עבודה... וכיון שבאת עבודה - באתה תודה... ומה ראו לומר ברכת כהנים אחר הודאה... ומה ראו לומר שים שלום אחר ברכת כהנים... מכאן ואילך אסור לספר בשבחו של הקב"ה, דאמר רבי אלעזר: מאי דכתיב מי ימלל גבורות ה' ישמיע כל תהלתו, למי נאה למלל גבורות ה' - למי שיכול להשמיע כל תהלתו.

10. פני יהושע - מסכת ברכות דף כח עמוד ב

הני י"ח כנגד מי. נראה דפשיטא להו טובא שמנין הי"ח ברכות הוא ענין מוכרח ומכוון היינו מהא דמסקינן במגלה (דף י"ח ע"א) דמכאן ואילך אסור לספר בשבחו של הקב"ה

11. תלמוד בבלי - מסכת ברכות דף לג עמוד ב

ההוא דנחית קמיה דרבי חנינא, אמר: הא-ל הגדול הגבור והנורא והאדיר והעוז והיראוי החזק והאמיץ והודאי והנכבד. המתין לו עד דסיים, כי סיים אמר ליה: סיימתיהו לכולהו שבחי דמרך? למה לי כולי האי? אנן הני תלת דאמרינן אי לאו דאמריננהו משה רבינו באורייתא, ואתו אכה"ג ותקניננהו בתפלה לא הוינן יכולין למימר להו, ואת אמרת כולי האי ואזלת! משל, למלך בשר ודם שהיו לו אלף אלפים דינרי זהב, והיו מקלסין אותו בשל כסף, והלא גנאי הוא לו!

12. תלמוד בבלי - מסכת ברכות דף כו עמוד ב

איתמר, רבי יוסי ברבי חנינא אמר: תפלות אבות תקנום; רבי יהושע בן לוי אמר: תפלות כנגד תמידין תקנום. תניא כוותיה דרבי יוסי ברבי חנינא: אברהם תקן תפלת שחרית... יצחק תקן תפלת מנחה... יעקב תקן תפלת ערבית... ותניא כוותיה דרבי יוסי ברבי חנינא: מפני מה אמרו תפלת השחר עד חצות - שהרי תמיד של שחר קרב והולך עד חצות... נימא תיהוי תיובתיה דרבי יוסי ברבי חנינא! אמר לך רבי יוסי ברבי חנינא: לעולם אימא לך תפלות אבות תקנום, ואסמכיננהו רבנן אקרבתות. דאי לא תימא הכי - תפלת מוסף לרבי יוסי ברבי חנינא מאן תקנה? אלא: תפלות אבות תקנום, ואסמכיננהו רבנן אקרבתות.

13. מפניני הרב - עמי מה

דלעמוד לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה ולהטריחו בבקשתינו על דבר צרכינו הפרטיים - לזה בעינן מתיר מיוחד, ובלי מתיר - אסור לו לאדם להתפלל, והמתיר הוא - לכלול בקשותיו וצרכיו הפרטיים בתוך נוסח השמונה עשרה הקבוע

IV. Limited in Scope

14. תלמוד בבלי - מסכת יומא דף סט עמוד ב

אמר רבי יהושע בן לוי: למה נקרא שמן אנשי כנסת הגדולה - שהחזירו עטרה ליושנה. אתא משה אמר הא-ל הגדל הגבר והנורא, אתא ירמיה ואמר: נכרים מקרקרין בהיכלו, איה נוראותיו? לא אמר נורא. אתא דניאל, אמר: נכרים משתעבדים בבניו, איה גבורותיו? לא אמר גבור. אתו אינהו ואמר: אדרבה, זו היא גבורת גבורתו שכובש את יצרו. שנותן ארך אפים לרשעים. ואלו הן נוראותיו - שאלמלא מוראו של הקדוש ברוך הוא היאך אומה אחת יכולה להתקיים בין האומות? ורבנן היכי עבדי הכי ועקרי תקנתא דתקין משה! אמר רבי אלעזר: מתוך שידועין בהקדוש ברוך הוא שאמתי הוא, לפיכך לא כיזבו בו.

15. מהרש"א חידושי אגדות - מסכת יומא דף סט עמוד ב

דכל א' מהם הוסיף ופחת בכחותיו וכינניו כפי זמנו שראו ביכלתו וכחותיו של הקב"ה וכולהו אמרו הגדול שבכל זמן ושעה גדולתו מפורסמת מתוך בריאת עולמו. ומשה בזמנו שראה גבורותיו ונוראותיו בנפלאות אשר עשה הקב"ה במצרים ובסיחון ועוג ושאר נסי המדבר הוסיף לומר הגבור והנורא. אתא ירמיה וראה בדורו וזמנו עובדי כוכבים מרקדין בהיכלו אמר איה נוראותיו כו' וע"כ פחת מלומר הנורא וזה היה בתחלת הגלות בחורבן הבית שעדיין לא נשתעבדו ישראל בעובדי כוכבים והיה אומר הגבור. עד דאתא דניאל שהיה בבבל בגולה וראה שעבוד הגלות וע"כ אמר איה גבורותיו ופחת מלומר הגבור מיהו נורא היה מאחר שלא ראה הוא חורבן הבית שעובדי כוכבים מרקדין כו' עד דאתו אנשי כנסת הגדולה שהיו גם בסוף שבעים שנים של גלות בבל וראו באותן השנים שנצולו ישראל מכמה צרות כגון מעשה המן שנצולו ע"י מרדכי שהיה מכלל כנסת הגדולה. חזרו לומר הרי בכל השנים הללו שהאריך אף הקב"ה לרשעים זו היא גבורתו שכובש את יצרו וזו היא מוראו שאומה אחת כו' כמאמרם כבשה אחת בין שבעים זאבים. והיינו דמסיים שידועים בו בהקב"ה כו'. ולא כזבו בו וכ"א מהם לא כיזבו בו לפי דורו וזמנו שראו בכחותיו יתברך ברוך הוא

16. עץ יוסף על עין יעקב (בשם יערות דבש ח"א דרוש לט-מ) - מסכת יומא דף סט עמוד ב

כי זה גבורה וחזקה לראות בצער אדם החביב עליו ולשתוק. והנה למשל אדם המצוה לרופא לחתוך אבר מבן יחידו החביב עליו במאד. ולרוב רחמי האב על הבן וידוע אשר אי אפשר לו כלל לעמוד בשעת מעשה ולראות בהפלגת צער בנו. אך הנה גדלה עליו חיות בנו לאשר יודע שזאת היא רפואתו. ואם לא יעשה לו עתה זאת חלילה יפול עוד לחולי יותר. ואז הוא הולך מהבית ומצוה להרופא לעשות כן לבנו. והוא לא יראה זאת בשערים מעשיה.

17. The Rav on Tefillah - pp. 201-203

On his own, it is impossible for man to comprehend his needs and formulate them by means of a lucid prayer. His mouth is inarticulate, his tongue falters. He requires Divine assistance not only for his sustenance, but also to recognize his deficiencies and to arrange his words: "O God, open my lips and let my mouth utter Your praise," says the praying person when he begins the Amidah: that is, it is impossible for me to open my lips and articulate the words. He stands confused before the mighty God...

Every individual who comes to pray grapples anew with this question: How is it possible to set up a dialogue between man and his Creator? As his lips move with trepidation and trembling, he expresses his frailty and nothingness, beginning the Amidah as follows: "God, open my lips, let my mouth utter Your praise" (Ps. 51:17). In other words: I do not know how to move my lips, how to find the right words to express the thoughts in my heart. O God, do this on my behalf. I plead with You not only to fulfill my petitions and satisfy my needs, but to guide me

regarding the very substance of prayer. I am ignorant, I know nothing. This is the general preamble to prayer: the unfortunate one confesses his lowliness, his grief and his despair. He pleads with God: teach me how to pray!...

What is the praise that we offer in this section? It is that the ways of HaKadosh Barukh Hu are absolutely ethical and moral, as it says (Ps.145:17), "Hashem is righteous in all of his ways and kind in all that He does." HaKadosh Barukh Hu created the universe, but the greatness of HaKadosh Barukh Hu lies also in the kindness with which he treats His creations: He raises those who are fallen, heals the sick, releases the imprisoned. He lifts the pauper from his abasement; He listens to the jailed prisoner from the four walls of his cell. "And He brings redemption to their children's children": Abraham, "a wandering Aramean," drifted and was alone; the entire world was against him. HaKadosh Barukh Hu promised him that He would bring a redeemer to his descendants. "And keeps His faith with those who sleep in the dust" - even the dead receive His kindness. The might of God is expressed in His endless chesed. The third blessing too, Kedushat Hashem, emphasizes the absolute morality of HaKadosh Barukh Hu: "You are holy and Your Name is holy."

Takeaways:

1. Amidah has many intro: praising Hashem, asking for help articulating, and invoking *zechus avos*
2. Before requesting anything, we need to remember with Whom we are speaking (R' Yonah)
 - a. First 3 brachos: Hashem doesn't owe us; He can do it all; there is no one else (Rashba)
3. We open with reminder of the importance of using the text of *Anshei Knesses HaGedolah*
 - a. We need *matir* to address Hashem; it relies on ruach hakodesh, going back to *Avos* (Rav)
4. Before requesting anything, we need to acknowledge our limited scope (Gemara Yoma)
 - a. First 3 brachos: He considers bigger and smaller pictures; He is always righteous (Rav)
 - b. This perspective can make it easier to handle when Hashem says no